

[Kaj Poulsen]

De problemer, som området har, er meget sammensatte, og begge parter har problemer, som tilsyneladende i nogen udstrækning modarbejder hinanden, og derfor tror vi, det er bedst, hvis det overhovedet skal kunne lade sig gøre at forene parterne, at de selv løser problemerne.

Vi finder ikke, at dette forslag løser nogen af de problemer, der er på området, og kan derfor ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Enggaard (V):

Lad mig først sige om behandlingen, at venstre gerne havde set, at dette lovforslag var kommet frem til en tidligere behandling i folketinget, men som man ved, var der ikke det nødvendige tre fjerdedeles flertal for at fravige tidsfristerne i forretningsordenen.

Jeg siger det, uanset at venstre ikke kan være enig i en del af indholdet af forslaget, for det havde nok været rigtigt, at vi havde fået en sådan drøftelse på et tidligere tidspunkt, eftersom det er et meget alvorligt problem, forslaget er stillet på baggrund af. Det har dybtgående samfundsmæssige følger; i særdeleshed har det meget tunge virkninger for en række landbrugere, en række følgeindustrier og en række andre erhverv, som er knyttede til slagteriområdet, og derigennem er det et usædvanlig problemfyldt område, som folketinget nødvendigvis må tage sig alvorligt af. Det vil også efter meget kort tid være problemfyldt for en række forbrugere at få deres nødvendige levnedsmidler.

Efter venstres opfattelse er det regeringens ansvar, at sagen bringes på plads. Vi vil gerne udtrykke anerkendelse af de initiativer, som regeringen har taget, først gennem landbrugs- og arbejdsministerens initiativer og senere gennem statsministerens initiativ i påsken. Hvis regeringen ikke havde betragtet sagen med meget stor alvor, ville den jo ikke være gået ind i sagen på den måde, som sket er.

På den baggrund tror jeg også, at der i befolkningen er meget stor forundring over, at statsministeren har fremstillet konsekvenserne af en konflikt på dette område som så relativt bagatelagtige, som tilfældet har været. Jeg tror ikke, den opfattelse deles i befolkningen, at det ikke er en konflikt med

meget vidtgående følger for virksomheder og enkeltpersoner.

Som sagt bebrejder venstre ikke regeringen, at den går ind i sagen, tværtimod var det regeringens forpligtelse at gøre det. Men dermed påhviler der også regeringen en særlig pligt til at føre sagen til ende med et resultat, som standser urimelige tab og skader, og som finder en løsning på aftalen for de næste to år, som er i harmoni med den overvejende tendens i det private arbejdsmarkeds aftaler i dette forår.

Det sidste punkt er vel ikke det mindst vigtige. Det betyder meget for fremtiden for indgåelse af frie aftaler – og her er venstre enig med statsministeren i det principielle sigte – at der følges en linje, som ikke i særlig grad belønner grupper, som sigter mod en konflikt.

Desværre må man vel efter påskens forsøg konstatere, at mæglingsinstrumentet næsten er slidt op gennem statsministerens initiativ anden påskedags nat med indsættelse af en mæglingsmand udefra. Det er derfor svært at se, hvad der vindes ved at sidde med hænderne i skødet og vente på, at noget nok skal vise sig, og jeg vil gerne stille det direkte spørgsmål til statsministeren: hvad forventer regeringen at der sker de næste tre dage? Hvis man ikke kan give en begrundet forklaring på, at man fortsat tøver med at skride til handling, må det indebære en forpligtelse for regeringen til at forberede forslag.

Det er regeringens valg, hvordan man ønsker sådanne forslag udformet. Vi finder ikke, at voldgiften, som er foreslået fra fremskridtspartiets side, er det bedst egnede forslag i dette tilfælde, men regeringen vil ikke savne forståelse fra venstres side i det tilfælde, at den kommer med et initiativ til at bringe konflikten til ophør. Regeringen er jo ikke her uden teknisk grundlag: der er mange fortilfælde, hvor man har bragt en konflikt til afslutning på tilsvarende grundlag, som foreligger i denne sag.

Ninn-Hansen (KF):

Vi kender alle sammen de voldsomme samfundsmæssige konsekvenser, som en slagterikonflikt har. Vi ved også, hvor beklageligt en sådan konflikt kan ramme mennesker og dyr. Derfor er det også forståeligt og rimeligt, at man må betragte det som noget helt